

ATTITUDES AND BEHAVIORS COEXISTENCE IN MULTICULTURAL SOCIETY OF NURSING STUDENTS, PRINCESS OF NARADHIWAS UNIVERSITY

Mutsalim Khareng; Nur-asuni Daedoh
Princess of Naradhiwas University.
habba_yabnee@hotmail.com

Abstract: *This research is quantitative research aims 1) to study the level of attitude towards coexistence in a multicultural society of nursing students, Princess of Naradhiwas University. 2) to study the level of behavior towards coexistence in a multicultural society of nursing students, Princess of Naradhiwas University. Researcher have studied the Qur'an, Hadith, and other academic texts that were related and collected quantitative data from a sample of nursing students, Princess of Naradhiwas University. There was a quantitative sample about 191 people by comparing with the Krejcie and Morgan table and using a simple random sampling method to select a sample and leded it to analyze by using a computer program SPSS for searching percentage value, mean, standard deviation. The results of this study 1. Attitudes towards coexistence in a multicultural society of nursing students, Princess of Naradhiwas University. Most of them different religious people had a good attitude to coexistence in a multicultural society. They opened their hearts to learn each other and ready to accept other cultures. There were a few of them had different attitude. This might be due to lack of knowledge of coexistence in a multicultural society or never lived in a society with other religious people. Overall was at a high level. and mean was 4.24 and the standard deviation was 0.81 2. Behavior towards coexistence in a multicultural society of nursing students, Princess of Naradhiwas University. The other religious people behaved a good manner each other, made relationship as brotherly and respected the difference of each other for peaceful coexistence in a multilateral society. Overall was at a very high level as well. and mean was 4.40 and the standard deviation was 0.70.*

Keyword: *Attitudes, Behaviors, Coexistence, Multicultural*

บทคัดย่อ

วิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์คือ 1. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ 2. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัย นราธิวาสราชนครินทร์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากอัลกุรอาน ฮะดีษ หนังสือตำรา และวิจัยที่เกี่ยวข้อง เก็บข้อมูลเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มีกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 191 คน โดยเทียบกับตารางสำเร็จรูปเครจซี่ มอร์แกน

และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรม SPSS เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาวิจัยพบว่า 1.ทัศนคติต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม พหุวัฒนธรรม เปิดใจที่จะเรียนรู้ซึ่งกันและกัน พร้อมยอมรับวัฒนธรรมของศาสนาอื่น ส่วนน้อยมีทัศนคติที่แตกต่างอาจจะเป็นเพราะว่าไม่มีความรู้ในด้านการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม หรือไม่เคยอยู่ในสังคมร่วมกันกับชนต่างศาสนิก โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81 2.พฤติกรรมการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มีการประพฤติปฏิบัติที่ดีต่อกัน สร้างความสัมพันธ์ฉันพี่น้องกัน เคารพในความแตกต่างของกันและกันได้ เพื่อต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม พหุวัฒนธรรมอย่างสันติสุข โดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70

คำสำคัญ : ทัศนคติ พฤติกรรม การอยู่ร่วมกัน พหุวัฒนธรรม

บทนำ

สถานการณ์ประเทศไทยในปัจจุบัน ประเด็นเรื่องความแตกต่าง ความหลากหลายทางเชื้อชาติ และวัฒนธรรม เป็นประเด็นสำคัญมาก ปัจจุบันมีประชากรโลกที่เป็นมุสลิมนับพันล้านคนอาศัยอยู่ในประเทศต่างๆ ในทุกทวีป ประชาคมมุสลิมเป็นกลุ่มศาสนิกชนที่มีความหลากหลายในด้าน วัฒนธรรม และการดำรงชีวิต แต่ความหลากหลายในเรื่องดังกล่าวต่างอยู่ในกรอบแห่งหลัก คำสอนของศาสนาอิสลาม

และถูกหล่อหลอมให้มีอัตลักษณ์แบบหลากหลายในความเป็น
หนึ่งเดียว ประชาคมมุสลิมเป็นส่วนหนึ่งของประชากรโลก
และอยู่ร่วมกับพหุวัฒนธรรมอื่นอย่างปกติสุขตลอดระยะเวลา
นับพันปีที่ผ่านมา

ในกลุ่มประเทศมุสลิมสัญชาติอาหรับยังคงมีผู้นับถือศาสนาคริสต์
ราว 14 ล้านคน และในกลุ่มประเทศมุสลิมอื่นๆ
ทั่วโลกยังคงมีศาสนิกชนในศาสนาอื่นๆ
อาศัยอยู่เป็นจำนวนมากตราบนานทุกวันนี้
เหตุนี้จึงเป็นข้อยืนยันได้ว่า

ประชาคมมุสลิมสามารถอยู่ร่วมกับผู้คนต่างลัทธิ ศาสนา
ความเชื่อ และต่างวัฒนธรรมนับแต่อดีต
และผู้คนที่มีใหม่มุสลิมก็สามารถอยู่ร่วมกับประชาคมมุสลิมได้
ความวุ่นวายในกลุ่มประเทศมุสลิมในช่วงทศวรรษนี้
ตลอดจนมายาคติที่ทำให้ภาพลักษณ์ของชาวมุสลิมถูกมองจา
กชนต่างศาสนิกในเชิงลบและบิดเบือน
ย่อมมีอาจทำลายข้อเท็จจริงในประวัติศาสตร์ของชาวมุสลิมกับ
พลเมืองต่างวัฒนธรรมที่เคยอยู่ร่วมกันมาตลอดระยะเวลาพันกว่า
ปีที่ผ่านพ้นได้เลย

คัมภีร์อัลกุรอาน คือ พระดำรัสของพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ
ซึ่งประกาศว่ามนุษย์มีต้นกำเนิดจากอาดัม ﷻ และหะวาล์
ผู้เป็นปฐมของเผ่าพันธุ์มนุษย์ซึ่งแพร่กระจายไปทั่วแผ่นดินโลก
และกลายเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่หลากหลาย
และความหลากหลายของชาติพันธุ์มนุษย์เป็นบ่อเกิดของพหุ
วัฒนธรรม เมื่อพัฒนาการทางสังคมของมนุษย์มีความเจริญแล
ะมีการแผ่ขยายมากขึ้นตามลำดับโดยเป้าหมายในการกำหนดใ
ห้มีความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์และพหุวัฒนธรรม
คือการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน (อาลี เสือสมิง, 2560)

อัลลอฮ์ ﷻ

ได้ระบุอย่างชัดเจนถึงจุดประสงค์ในการให้มนุษย์มีความหลาก
หลายทางชาติพันธุ์เพื่อให้มนุษย์ได้สัมพันธ์มิตรต่อกัน
อยู่ร่วมกันอย่างสันติ และสมานฉันท์
ส่วนความหลากหลายทางภาษา วัฒนธรรม และผิวพรรณนั้น
พระองค์ต้องการให้มนุษย์ได้ศึกษาค้นคว้า

เพราะเป็นมนุษยศาสตร์ที่สำคัญที่ชี้ถึงความยิ่งใหญ่
และเดชานุภาพของพระองค์ ﷺ
ได้ทรงตรัสไว้ในคัมภีร์ อัลกุรอานซูเราะห์ อัลฮูด อายัต
118 ความว่า

“และมาตรมั้นพระผู้อภิบาลของสุเจ้าทรงมีพระประสงค์
แล้วไซ้

พระองค์ก็ย่อมทรงบันดาลให้มวลมนุษย์เป็นประชาคมเดียวกัน
(คือถือในศาสนาเดียวกัน)

และมวลมนุษย์ยังคงมีความแตกต่างกัน”

ท่านนบี ﷺ ผู้ที่มีความความสมบูรณ์ เพียบพร้อมมากที่สุด
และเป็นผู้นำแห่งบรรดาศาสนทูตของศาสนาอิสลามได้กล่าวแ
ก่สาวกของท่านว่า

“พวกท่านจงยึดมั่นต่อแบบอย่างของฉันเถิด”

(อบูดาวูด, ซุนัน อบี ดาวูด, บท : การยึดมั่นในแบบอย่างของท่านนบี,

ฮะดีษเลขที่ : 4607.)

ท่านนบี ﷺ ยอมรับสิทธิในด้านต่างๆ ของชนต่างศาสนิก
(ชาวยิวและคริสเตียน) ท่านได้ทำสนธิสัญญามะดีนะฮ์

และท่านนบี ﷺ ได้ปกป้องสิทธิต่างๆ ให้แก่พวกเขา

(ชาวยิวและคริสเตียน) อาทิเช่น สิทธิในชีวิต

ท่านไม่เคยทำการสู้รบกับยิวคนใดเลย

นอกจากสู้รบกับผู้ที่ผิดสัญญาคดโกงบิดพลิ้วสิทธิเสรีภาพในการ

นับถือศาสนา กล่าวคือ ท่านนบี ﷺ

ยอมรับให้พวกเขายังคงนับถือศาสนาเดิมและไม่ได้บังคับคนห
ึ่งคนใดให้เข้าอิสลาม

จะเห็นได้ว่าการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมที่มีความ
แตกต่างกันมีแบบอย่าง หรือเกิดขึ้นมาช้านานแล้ว

ซึ่งคนรุ่นหลังควรที่จะนำแบบอย่างหรือคำสอนอันดีงามนี้มาใช้ใ
นสังคมและการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของปัญหาเกี่

ยวกับการอยู่ร่วมกันในสังคม พหุวัฒนธรรม

ประเด็นนี้มีความสำคัญอย่างมากในปัจจุบัน

ปัญหาที่เกิดขึ้นย่อมมาจากปัจจัยในหลายๆ ด้าน อย่างเช่น

ปัจจัยด้านความแตกต่างของศาสนา เชื้อชาติ ความเชื่อ
ประเพณีและวัฒนธรรม เป็นต้น
จากความแตกต่างดังกล่าวที่เห็นได้อย่างชัดเจนก็คือปัญหาที่
กิดจากการนับถือศาสนาที่แตกต่างกัน
เลยทำให้การอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมปัจจุบันนี้มีการอ
อยู่ร่วมกันแบบแตกแยกกัน ไม่เข้าใจกัน
มีการละเมิดสิทธิของกันและกัน
เป็นเพราะว่ามีการนำศาสนามาเป็นปัจจัยหลักในการดำเนินชีวิต
อยู่ร่วมกันในสังคมเดียวกัน
ด้วยสาเหตุดังกล่าวนี้ผู้วิจัยเลยเลือกพื้นที่คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัย นราธิวาสราชนครินทร์
เพราะเป็นพื้นที่ที่มีการใช้ชีวิตอยู่ภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม
สภาพสังคมมีความหลากหลาย
ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมของ
นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
ต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมท่ามกลางนับถือศาสนา
ที่แตกต่างกัน อาจทำให้เกิดความไม่เข้าใจกัน
มีความหวาดระแวง เกิดการเบียดเบียน
หรือละเมิดสิทธิของกันและกัน ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน
ซึ่งเป็นหน้าที่ของมุสลิมที่จะต้องปฏิบัติต่อชนต่างศาสนิก
ควรที่จะต้องให้การศึกษาความรู้ ความเข้าใจ
แนวทางระหว่างสิ่งที่แท้จริง สิ่งที่เป็นเท็จ
และสถานการณ์ ต่างๆ ในชีวิต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.

เพื่อศึกษาระดับทัศนคติต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม
ของนักศึกษา พยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์อย่างไร

2.

เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธ
รมของนักศึกษา พยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์อย่างไร

วิธีดำเนินการวิจัย

รายละเอียดการดำเนินงานวิจัยมีดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

-ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

ประชากรที่กำลังศึกษาอยู่คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 389 คน นักศึกษาที่เป็นไทยมุสลิมจำนวน 350 คน ไทยพุทธจำนวน 38 คน และคริสต์จำนวน 1 คน

-กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 191 คน จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 389 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการเปรียบเทียบจากตารางสำเร็จรูปเครจซี่ (R.V.Krejcie) และมอร์แกน (D.W.Morgan) แล้วใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากประชากร (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับระดับทัศนคติและพฤติกรรมต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมของ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างนำมาวิเคราะห์

แบบสอบถาม

แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งคำถามในรูปแบบให้เลือกคำตอบที่ตรงกับสถานการณ์จริงของผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ 3) ชั้นปี 4) ศาสนา 5) จังหวัด และ 6) ชุมชนที่อาศัย

ตอนที่ 2

คำถามเกี่ยวกับระดับทัศนคติต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม มีจำนวน 10 ข้อ และคำถามเกี่ยวกับระดับพฤติกรรมต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมพ

หัตถ์วัฒนธรรม มีจำนวน 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ โดยผู้วิจัยได้กำหนดระดับคะแนนความคิดเห็นดังเกณฑ์ที่กำหนดโดย ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ (2549)

5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

จากนั้นใช้เกณฑ์การประเมินผลโดยการหาค่าเฉลี่ย

แบ่งระดับออกเป็น 5 ระดับชั้น โดยการหาช่องกว้างของอันตรภาคชั้น (คะแนน 1-5) และคำนวณจากสูตรดังที่กำหนดโดย ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ (2549) การแปลผลค่าถามแบบประเมินค่า (Rating Scale) โดยวิธีค่าเฉลี่ย (\bar{x})

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม พหุวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาล

บาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
เป็นการศึกษาแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง
และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ใช้ ภูเก็ลฟอร์ม (Google Form)
เพื่อตอบแบบสอบถาม
การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการ
เป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.
ยื่นคำร้องขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
เพื่อขอเก็บข้อมูลกับนักศึกษา วันที่ 12 สิงหาคม 2563 ถึง 21 สิงหาคม 2563

2. ผู้วิจัยสร้างภูเก็ลฟอร์ม (Google Form)
เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการทำวิจัยใน ครั้งนี้

3. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการส่ง ภูเก็ลฟอร์ม (Google Form)
ให้แก่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
เพื่อตอบแบบสอบถามวิจัยในครั้งนี้ และรอรับภูเก็ลฟอร์ม (Google Form) ที่ใช้เพื่อตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง

4.
รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องของ
ข้อมูลแล้วนำไปวิเคราะห์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยมีการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้
- แบบสอบถาม

1)
วิเคราะห์ข้อมูลด้านสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ใน
อนที่ 1
เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามมาจัดเป็นหมวดหมู่ตามลักษณะของตัวแปรแล้วหาค่าร้อยละของแต่ละรายการแล้วนำมาเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ตารางและการบรรยาย

2) ประมวลผลแบบสอบถามที่อยู่ในตอนที่ 1 กับตอนที่ 2 ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อการวิจัย โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Difinition) และเสนอหลักการวิเคราะห์โดยใช้ตารางและคำบรรยายจากข้อมูลที่ได้ในที่นี่หมายถึงทัศนคติและพฤติกรรมต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

3)

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะปลายเปิดเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดและดำเนินการวิเคราะห์ด้วยการจัดการจำแนกประเภทข้อความที่มีลักษณะคล้ายกันจัดให้อยู่ในประเภทเดียวกัน จากนั้นวิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลและอภิปราย โดยวิธีการเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม พหุวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด จำนวน 191 คน จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 389 คน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. แบบสอบถาม

ตอนที่

1

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 191 คน

และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในศึกษาครั้งนี้มีเพศหญิงมากที่สุด จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 83.8 ช่วงอายุ 19-20 ปีมากที่สุด จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 49.2 ชั้นปีการศึกษาปีที่ 2 มากที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8

ศาสนาอิสลามมากที่สุด จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 81.7
 จังหวัดนราธิวาสมากที่สุด จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1
 และชุมชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนชนบทมากที่สุด จำนวน 134 คน
 คิดเป็นร้อยละ 70.2 ดังตารางที่ 1 ตารางที่ 1
 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถาม

รายการประเมิ น กลุ่มตัวอย่าง	ประเภทการประเ มิน	จำนวน (191 คน)	ร้อยละ (100%)
เพศ	1. ชาย	31	16.2
	2. หญิง	160	83.8
ช่วงอายุ	1. อายุระหว่าง 17-18 ปี	17 94	8.9 49.2
	2. อายุระหว่าง 19-20 ปี	79 1	41.4 0.5
	3. อายุระหว่าง 21-22 ปี		
	4. อายุระหว่าง 23-24 ปี		
ชั้นปีการศึกษา	1. ชั้นปีที่ 1	53	27.7
	2. ชั้นปีที่ 2	55	28.8
	3. ชั้นปีที่ 3	30	15.7
	4. ชั้นปีที่ 4	53	27.7
ศาสนา	1. ศาสนาอิสลาม	156	81.7
	2. ศาสนาพุทธ	34	17.8
	3. ศาสนาคริสต์	1	0.5
	4. ศาสนาอื่นๆ	-	-

จังหวัด	1.	38	19.9
	จังหวัดปัตตานี	24	12.6
	2. จังหวัดยะลา	90	47.1
	3. จังหวัดนราธิวาส	21	11.1
	4. จังหวัดสงขลา	12	6.3
	5. จังหวัดสตูล	2	1.0
	6. จังหวัดตรัง	2	1.0
	7. จังหวัดพัทลุง	1	0.5
	8.	1	0.5
	จังหวัดนครศรีธรรมราช		
	9. จังหวัดขอนแก่น		
ชุมชนที่อาศัย	1. ชุมชนเมือง	57	29.8
	2. ชุมชนชนบท	134	70.2

ตอนที่ 2

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม พหุวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

จากการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.24, S.D. = 0.81) เมื่อพิจารณารายประเด็นของผู้ตอบแบบสอบถามมากเป็นสามอันดับแรก พบว่า

คุณเป็นคนที่ใจเปิดกว้างและสามารถร่วมกิจกรรมกับเพื่อนต่างศาสนาได้ (ที่ไม่ขัดต่อหลักคำสอนศาสนา) อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.62 รองลงมาคือ

คุณไม่รังเกียจที่จะสร้างมิตรภาพกับเพื่อนต่างศาสนา อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.48 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.84 และคุณยินดีที่จะศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตของเพื่อนต่างศาสนา

อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก $(\bar{x}) = 4.43$
 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.66 ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

ข้อ ที่	ประเด็นคำถาม	(\bar{x})	(S.D.)	ระดับ
1	คุณคิดว่าการมีจิตสำนึกแห่งความเป็นชาติเดียวกันเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติ	4.4	0.67	มาก
2	คุณเป็นคนที่ใจเปิดกว้างและสามารถรวมกิจกรรมกับเพื่อนต่างศาสนาได้ (ที่ไม่ขัดต่อหลักคำสอนศาสนา)	4.55	0.52	มากที่สุด
3	คุณมีความรู้สึกรังเกียจต่อเพื่อนที่เลือกคบเฉพาะคนที่นับถือศาสนาเดียวกันเท่านั้น	3.14	1.50	ปานกลาง
4	คุณมีความรู้สึกสบายใจเมื่อได้ร่วมงานกับเพื่อนต่างศาสนา	4.02	0.82	มาก
5	คุณไม่รังเกียจที่จะสร้างมิตรภาพกับเพื่อนต่างศาสนา	4.48	0.84	มาก

ข้อ ที่	ประเด็นคำถาม	(\bar{x})	(S.D.)	ระดับ
------------	--------------	-------------	--------	-------

6	คุณไม่รังเกียจกับการแต่งกายของเพื่อนต่างศาสนา	4.	0.	มาก
		3	7	
		3	8	
7	คุณมีความรู้สึกสบายใจและไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานร่วมกันกับเพื่อนต่างศาสนา	4.	0.	มาก
		3	7	
		7	1	
8	คุณยินดีที่จะศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตของเพื่อนต่างศาสนา	4.	0.	มาก
		4	6	
		3	6	
9	การให้ความเคารพในความแตกต่างสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ	4.	0.	มาก
		3	8	
		6	1	
1	คุณยินดีที่จะรับฟังคำตักเตือนจากเพื่อนต่างศาสนา	4.	0.	มาก
0		3	6	
		9	9	
รวม		4.	0.	มา
		2	8	ก
		4	1	

จากการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อกา
 รอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาลศาสตร
 มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{x})
 = 4.40, S.D. = 0.70)
 เมื่อพิจารณารายประเด็นของผู้ตอบแบบสอบถามมากเป็นสามอัน
 อันดับแรก พบว่า
 คุณให้ความยุติธรรมกับเพื่อนทุกศาสนาอย่างเท่าเทียมกัน
 อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 4.62
 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.60 รองลงมาคือ
 คุณให้ความช่วยเหลือเมื่อเพื่อนต่างศาสนาขอความช่วยเหลือจ
 ากคุณ อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{x}) =
 4.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.57
 และคุณให้เกียรติและยกย่องเพื่อนต่างศาสนาเสมอ
 อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด (\bar{x}) = 4.50

และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.63 ตามลำดับ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม
 พหุวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์
 มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

ข้อ ที่	ประเด็นคำถาม	(\bar{x})	(S.D.)	ระดับ
1	คุณให้เกียรติและยกย่องเพื่อนต่างศาสนาเสมอ	4.50	0.63	มากที่สุด
2	คุณให้ความช่วยเหลือเมื่อเพื่อนต่างศาสนาขอความช่วยเหลือจากคุณ	4.61	0.57	มากที่สุด
3	คุณไม่รังเกียจที่จะปรึกษาหารือกับเพื่อนต่างศาสนาเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัว	4.46	0.44	มากที่สุด
4	คุณให้ความยุติธรรมกับเพื่อนทุกศาสนาอย่างเท่าเทียมกัน	4.62	0.60	มากที่สุด
5	คุณเยี่ยมเยียนเพื่อนต่างศาสนาเมื่อทราบข่าวว่าเพื่อนเจ็บไข้ได้ป่วย	4.41	0.71	มากที่สุด
6	คุณไม่รังเกียจที่จะร่วมโต๊ะรับประทานอาหารกับเพื่อนต่างศาสนา	4.34	0.73	มากที่สุด
7	คุณไม่รังเกียจที่จะพักอาศัยร่วมกับเพื่อนต่างศาสนาถึงแม้ว่ามีข้อจำกัดเรื่องปกปิดอาคาร	4.20	0.92	มากที่สุด

8	คุณสามารถควบคุมอารมณ์ได้เมื่อเพื่อนต่างศาสนาประพฤติปฏิบัติกรรมไม่ดี	4.	0.	มาก
		1	8	
		6	0	
9	คุณให้ความเคารพในความแตกต่างของขนานต่างศาสนาอยู่เสมอ	4.	0.	มาก
		5	5	ที่สุ
		8	8	ด
10	คุณศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตของศาสนาอื่นอย่างสม่ำเสมอ	4.	0.	มาก
		2	7	
		1	9	
รวม		4.	0.	มา
		4	7	ก
		0	0	

ตอนที่ 3

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผลปรากฏคือ

1. มีการให้เกียรติซึ่งกันและกัน ทั้งในการปฏิบัติศาสนกิจกิจวัตรประจำวัน วิถีชีวิต รวมทั้งยังช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้เกียรติซึ่งกันและกัน และสามารถอยู่ร่วมกันได้ แต่ในส่วนของการอาหารการกินจะระวังเป็นพิเศษ

นอกจากนี้ยังมีการร่วมกิจกรรมร่วมกัน เช่น กิจกรรมละศีลอดในเดือนรอมฎอน การบริจาคปัจจัย หรือสิ่งของให้กับผู้ยากไร้

และบางครั้งเป็นคนที่คอยเตือนเวลาที่เรากำลังทำอะไรที่ไม่ถูกต้อง หรือบางครั้งก็คอยเป็นนาฬิกาเตือนเวลาละหมาดฟัรฎูให้กับเพื่อนๆ ที่เป็นมุสลิม เป็นต้น

2. ไม่ว่าเราจะนับถือศาสนาใด ควรจะเคารพความเชื่อของเพื่อนต่างศาสนา

ไม่ละเมิดสิทธิของคนอื่น ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน เมื่อเราอยู่ในสังคมเดียวกัน

เราก็ต้องรู้จักที่จะปรับตัวเข้ากันสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันกับเพื่อนต่างศาสนาได้อย่างสงบสุข

เรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมหรือความเชื่อเพื่อที่จะอยู่ด้วยกันได้
อยู่ร่วมกันแบบไม่แบ่งแยก ตักเตือนกันเวลาทำอะไรผิดพลาด
ถ้าแต่ละคนไม่อคติกันเชื่อว่าสามารถที่จะอยู่ร่วมกันได้

3.

การอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาลมีการ
อยู่อย่างสันติและเคารพในความแตกต่างของแต่ละบุคคล
สนับสนุนการอยู่ร่วมกันของคนต่างวัฒนธรรม
คิดว่าเพื่อนทุกคนเหมือนกัน
ไม่มีการแบ่งแยกศาสนาจะทำให้สามารถใช้ชีวิตได้เรียบง่าย
บางครั้งคนศาสนาเดียวกันยังเข้าใจยากหรือทำตัวแยกกว่าคนต่าง
ศาสนา

4.

การอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมกับเพื่อนต่างศาสนิกเป็นสิ่ง
ที่ดี
สามารถทำให้เราได้เรียนรู้วัฒนธรรมที่หลากหลายของศาสนาอื่น
ๆ สามารถสร้างความสัมพันธ์ฉันพี่น้อง
เราจะเห็นและสัมผัสอะไรในมุมมองที่แตกต่างได้มากกว่าการยี้
นมองจากที่ของตัวเอง

5.

การอยู่ร่วมกันกับเพื่อนที่ต่างศาสนิก
ไม่ได้เป็นปัญหาใหญ่ แคเรายอมรับวัฒนธรรมเขา
มองโลกกว้างๆ ทุกอย่างก็ไม่ใช่ปัญหา
ทุกคนต้องอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ทุกคนมีสิทธิ์เท่าเทียมกัน
ยอมรับและเข้าใจเพื่อนต่างศาสนิกชน
แต่อาจจะเป็นเพราะไม่เคยใช้ชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรมบางครั้ง
เมื่อเจอผู้ใหญ่มากกว่าลืมหิว เพียงแต่ยิ้มให้อย่างเดียว

6.

คิดว่าถึงแม้เราจะแตกต่างแต่เราก็สามารถอยู่ร่วมกันบนพื้นฐาน
ของความต่างได้ เอาใจเขามาใส่ใจเรา
เราไม่สามารถบังคับเขาให้มาเชื่อในสิ่งที่เรานับถือได้
แต่เราสามารถที่จะเข้าใจและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันได้
และจะมีคติประจำตัวคือถึงเราจะแตกต่างแต่เราก็ไม่แตกแยก

7.

ไม่ว่าคนเราจะเกิดมาในศาสนาใด
เมื่อเรามาอยู่ร่วมกันกับเพื่อนต่างศาสนาเราควรจะให้เกียรติเพื่อ

นต่างศาสนาเสมอ

จากที่เห็นมาเพื่อนในสามจังหวัดส่วนใหญ่จะรังเกียจเพื่อนต่างศาสนาที่มาจากต่างจังหวัด

และจากตัวดิฉันเองที่นับถือศาสนาอิสลามที่มาจากต่างจังหวัดเพื่อนก็ยังรังเกียจ

และไม่ให้เกียรติในความชอบและการกระทำส่วนบุคคล

8.

อยากให้เพื่อนต่างศาสนารู้ว่าเราสามารถทำอะไรได้บ้าง

ไม่สามารถทำอะไรได้บ้าง และเมื่อเราทำผิด

อยากให้เพื่อนช่วยเตือน

อยากให้เพื่อนเห็นความสำคัญของการปฏิบัติศาสนกิจ

โดยให้เวลาเพื่อนโดยไม่สงสัย ถึงแม้เราจะต่างศาสนา

แต่เรื่องบางเรื่องเราก็สามารถคุยกันเองได้

อภิปรายผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่

1

เพื่อศึกษาระดับทัศนคติต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

จากผลการศึกษาระดับทัศนคติต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม

พบว่ากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมากที่สุด คือคุณเป็นคนที่ใจเปิดกว้างและสามารถร่วมกิจกรรมกับเพื่อนต่างศาสนาได้ (ที่ไม่ขัดต่อหลักคำสอนศาสนา)

ผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับบทความวิจัย ปลัดไพรัช จันทสโร (2561) พบว่า

กลุ่มตัวแปรในด้านความสัมพันธ์ระหว่างชาวพุทธและมุสลิม

มีความเห็นในการอยู่ร่วมกันทั้งกลุ่มที่มีจุดยืนที่แตกต่างทางประเพณีและวัฒนธรรม

นอกจากนี้ยังมีความเชื่อที่แตกต่างแต่ไม่แตกแยกสามารถอยู่ร่วมกันได้ โดยอาศัยพบปะพูดคุยเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

และการพัฒนาร่วมกัน

อาศัยความเป็นมิตรความเป็นเพื่อนและไม่นำหลักความเชื่อมาเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน

จะเห็นได้ว่าชนต่างศาสนิกมีใจที่เปิดกว้าง
และเรียนรู้ที่จะอยู่ด้วยกันได้
เพราะการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมสามารถทำให้ได้เรียน
รู้วัฒนธรรมอื่นๆ
เพื่อที่จะได้อยู่ด้วยกันโดยปราศจากความขัดแย้ง
แต่ก็ยังมีกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่เข้าใจ
และไม่เปิดใจที่จะเรียนรู้บนพื้นฐานของความแตกต่างกัน
ดังปรากฏในผลวิจัยที่มีกลุ่มตัวอย่างไม่เห็นชอบกับประเด็นดังกล่าว

รองลงมา กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมาก
ได้แก่

คุณคิดว่าการมีจิตสำนึกแห่งความเป็นชาติเดียวกันเป็นปัจจัยเกื้อ
หนุนให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติ

คุณมีความรู้สึกสบายใจเมื่อได้ร่วมงานกับเพื่อนต่างศาสนิก

คุณไม่รังเกียจที่จะสร้างมิตรภาพกับเพื่อนต่างศาสนิก

คุณไม่รังเกียจกับการแต่งกายของเพื่อนต่างศาสนิก

คุณมีความรู้สึกสบายใจและไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานร่วมกัน
กับเพื่อนต่างศาสนิก

การให้ความเคารพในความแตกต่างสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่าง
สันติ และคุณยินดีที่จะรับฟังคำตักเตือนจากเพื่อนต่างศาสนิก

ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับวิจัย อิลยาส ดอแม (2561)

พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อบทบาทของมุสลิมใน

การสร้างความสัมพันธ์ โดยมีระดับความรู้อยู่ในระดับมาก

ในประเด็นบทบาทของมุสลิมในการสร้างความสัมพันธ์ต่อช

นต่างศาสนิกได้รู้ถึงความสำคัญในบทบาทของมุสลิมในการสร

างความสัมพันธ์ต่อชนต่างศาสนิก เช่น

การให้ความช่วยเหลือ การให้ความยุติธรรม

การปรึกษาหารือกับชนต่างศาสนิก เป็นต้น

การบริจาคแก่ชนต่างศาสนิก

ดังที่ท่านรอซูลุลลอฮ์ ได้กล่าวว่

ความว่า“ผู้เมตตาทั้งหลายพระองค์อัลลอฮ์

ทรงเมตตาพวกเขา(เช่นนั้น)

พวกเขาท่านจงเมตตากับบุคคลที่อยู่ในแผ่นดินเถิด

ผู้ที่อยู่ในฟากฟ้าจะให้ความเมตตาแก่พวกท่าน” (อัครมีชัย, ญามิฮ์ อัครมีชัย, บท : สารานุกรมฮะดีษ, ฮะดีษเลขที่ : 1924.)

จากฮะดีษข้างต้นสรุปได้ว่าบุคคลที่มีความเมตตาต่อบุคคลที่อยู่ในแผ่นดินนี้ ไม่ว่าจะบุคคลนั้นจะนับถือศาสนาใดก็ตาม เราในฐานะที่เป็นมุสลิมเราสามารถช่วยพวกเขาได้ทั้งหมด เพราะเมื่อเราอยู่ในสังคมพหุวัฒนธรรมอยู่ร่วมกันกับเพื่อนต่างศาสนาเราก็ควรที่จะให้เกียรติเพื่อนต่างศาสนาเสมอ ทุกคนต้องอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

รองลงมากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ คุณมีความรู้สึกรังเกียจต่อเพื่อนต่างศาสนาที่เลือกคบเฉพาะคนที่นับถือศาสนาเดียวกันเท่านั้น

ผลวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างว่า

“การอยู่ร่วมกันกับเพื่อนต่างศาสนาไม่ได้เป็นปัญหาใหญ่ แค่อยอมรับวัฒนธรรมของอีกฝ่าย มองโลกกว้างๆ ทุกอย่างก็จะไม่ใช่ปัญหาต่อการคบเพื่อนต่างศาสนา”

เพราะความคิดที่ว่าถ้าแต่ละคนไม่อคติต่อกันเชื่อว่าสามารถที่จะอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ไม่ว่าจะนับถือศาสนาใดก็ตาม การสร้างมิตรภาพต่อกันเป็นสิ่งสำคัญที่สุด

แต่ก็ยังมีชนต่างศาสนาที่มีทัศนคติว่ามีความรู้สึกรังเกียจที่เพื่อนต่างศาสนาเลือกคบเฉพาะคนที่นับถือศาสนาเดียวกัน อาจจะเป็นเพราะว่าเขานั้นยังไม่เปิดใจยอมรับที่จะสร้างมิตรภาพกับเพื่อนต่างศาสนิกก็เลยเลือกคบแค่ว่าเพื่อนต่างศาสนา

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2

เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

จากการศึกษาระดับพฤติกรรมต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

พบว่ากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ คุณให้เกียรติและยกย่องเพื่อนต่างศาสนาเสมอ

คุณให้ความช่วยเหลือเมื่อเพื่อนต่างศาสนิกขอความช่วยเหลือจากคุณ

คุณให้ความยุติธรรมกับเพื่อนทุกศาสนาอย่างเท่าเทียมกัน และคุณให้ความเคารพในความแตกต่างของชนต่างศาสนิกอยู่เสมอ ผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับบทความวิจัย ปลัดไพรัช จันทสโร (2561) พบว่า

การอยู่ร่วมกันของชุมชนชาวพุทธและมุสลิม เดิมเป็นสิ่งคมพหุวัฒนธรรม มีประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา ภาษา ที่แตกต่างกัน ดังนั้นการที่จะสร้างความเข้าใจ

ก็ต้องมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจร่วมกัน หากคนในชุมชนได้รับความรู้ที่ถูกต้องมีความเข้มแข็งมีความเข้าใจตรงกันเหมือนดังญาติพี่น้อง

ต่อให้มีใครมาอุบายก็ไม่สามารถทำอะไรได้เพราะมีความเข้าใจกัน ไม่ว่าจะนับถือศาสนาที่แตกต่างกัน

แต่การแสดงมารยาทที่ดีงามกับชนต่างศาสนิกย่อมเป็นสิ่งที่จะนำไปสู่สังคมสันติสุข

รองลงมากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมาก ได้แก่

คุณไม่รังเกียจที่จะปรึกษาหารือกับเพื่อนต่างศาสนิกเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัว

คุณเยี่ยมเยียนเพื่อนต่างศาสนิกเมื่อทราบข่าวว่าเพื่อนเจ็บไข้ได้ป่วย

คุณไม่รังเกียจที่จะร่วมโต๊ะรับประทานอาหารกับเพื่อนต่างศาสนิก

คุณไม่รังเกียจที่จะพักอาศัยร่วมกับเพื่อนต่างศาสนิกถึงแม้ว่าจะมีข้อจำกัดเรื่องปกปิดเออาร์ด

คุณสามารถควบคุมอารมณ์ได้เมื่อเพื่อนต่างศาสนิกประพฤติผิดศีลธรรมไม่ดี

และคุณศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตของศาสนาอื่นอย่างสม่ำเสมอ

ผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับบทความวิจัย ลำพอง กลมกุล (2561) พบว่า

การอยู่ร่วมกันภายใต้ความหลากหลายและการอยู่ร่วมกันภายใต้วิถีของความแตกต่าง เป็นสังคมพหุวัฒนธรรม

ประกอบด้วยความหลากหลายเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม การเรียนรู้ความแตกต่างเพื่อป้องกันความแตกแยก จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องพึงปฏิบัติเพื่อความสงบสุข และมีความสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ว่า

“ชนต่างศาสนิกมีความคิดเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมว่าสามารถทำให้ได้เรียนรู้วัฒนธรรมศาสนาอื่นๆ ได้ เพื่อที่จะได้อยู่ร่วมกันโดยปราศจากความขัดแย้ง” เพราะชนต่างศาสนิกได้สัมผัสอะไรในมุมมองที่แตกต่างได้มากกว่าการยืมมองจากที่ของตัวเอง

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากการทำวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยใช้แบบสอบถามที่ได้ข้อมูลโดยตรงจากกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ศึกษาอยู่ในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ดังนั้นในการศึกษาต่อไปนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะทางเป็น 2 ส่วนดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำวิจัยไปใช้

1. สามารถนำไปเผยแพร่ให้กับสังคมโดยเฉพาะชนต่างศาสนิกเพื่อให้ได้ความรู้ ความเข้าใจต่อการอยู่ร่วมกันเพื่อสร้างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม

2. นำผลการศึกษานี้เป็นแนวทางเพื่อพัฒนาการศึกษาของชนต่างศาสนิกในชุมชน ท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัด

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรให้มีการวิจัยที่ใช้กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ที่มีประชากรเป็นชนต่างศาสนิกมากกว่าศาสนาอิสลาม

2. ควรให้มีการวิจัยที่ใช้กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ชุมชนในชนบท

รายการอ้างอิง

- กิตติศักดิ์ พรหมเดช. (2563). จำนวนพื้นที่ ประชากร ศาสนา และภาษา. (ออนไลน์) เข้าถึงได้ : <https://sites.google.com/site/kitttsakthank>. สืบค้นวันที่ 28 มิถุนายน 2563.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2549). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย spss*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : วีอินเตอร์พริ้นท์ จำกัด.
- ปลัดไพรัช จันทสโร. (2561). "การอยู่ร่วมกันของชุมชนชาวพุทธและมุสลิมในเขตพื้นที่อำเภอ อเทพา อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอนาทวี และอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา". *วารสารมหาจุฬาลงกรณ ธรรมศน.* 5(2), 284-294.
- ลำพอง กลมกุล. (2561). "พหุวัฒนธรรมทางศาสนากับแนวทางการอยู่ร่วมกันของจีน และมลายู :กรณีศึกษาประเทศบรูไน". *วารสารโพธิวิจัย.* 2(2), 76-89.
- สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับประเทศไทย. (ม.ป.ป.) *พระมหาคัมภีร์อัลกุรอาน พร้อมความหมายภาษาไทย*. ราชอาณาจักรชวาดีอาราเบีย : ศูนย์กบัตริย์พะฮัด เพื่อการพิมพ์อัลกุรอาน.
- อบู ดาวูด, สุลัยมาน บิน อัล-อัซอัษ บิน อิสฮาก บิน บะซ็ีร์ บิน ชัดดาด บิน อัมรุ บิน อามิรอัล-อัซดีย์ อัล-สิญญิสตานียอบิดาวูด. (ม.ป.ป.) *ซุนัน อบิดาวูด*. บัรุต : ดารุลกฏบอัลอิลมียะห์.
- อัต-ติรมิซีย, อบู อิซา มุหัมมัด บิน อิซา บิน เสาะเราะฮ์ บิน มุซา บิน อัฏ-ฏะฮะหะก อัล-สุละมีย อัล-บุซีย. (1413). *ญามิอ อัตติรมิซีย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. อิสตันบูล : ดารุลดะอวะฮ์.
- อาลี เสือสมิง. (2560). พหุวัฒนธรรม. (ออนไลน์) เข้าถึงได้ : <https://alisuasaming.org>. สืบค้นวันที่ 21 กันยายน 2563.
- อิลยาส ดอแม. (2561). *บทบาทของมุสลิมในการสร้างความสมานฉันท์ต่อชนต่างศาสนิก กรณีศึกษาชุมชนบ้านนากอฮูแด ตำบลกาลูวเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส*. สารนิพนธ์ปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาอิสลามศึกษา

สถาบันอิสลามและอาหรับศึกษา
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์.